

Arrest

nr. 108 951 van 26 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 11 januari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 maart 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Wim NIES, die loco advocaat Roel VERACHTERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Brecht HEIRMAN, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 2 januari 2012 een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als zelfstandige en verkreeg de E-kaart op 9 oktober 2012. Op 11 januari 2013 werd een beslissing genomen die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dat is de bestreden beslissing:

"BESLISSING DIE EEN EINDE STELT AAN HET RECHT OP VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: Hassan, Nabil Abdelhafez, Nationaliteit :Nederland, Geboortedatum: 14.06.1962, Geboorteplaats: Alexandrie / Bab Chark, Identificatienummer in het Rijksregister: 062061459538 , Verblijvende te: Sint Odilialaan, 61 3930 HAMONT-ACHEL.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Meneer diende een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als zelfstandige op 02/01/2012 en verkreeg de E- kaart op 09/10/2012.

In het kader van zijn aanvraag tot verklaring van inschrijving legde hij de volgende stavingsstukken voor: het volledig uittreksel van de Kruispuntbank der ondernemingen van de firma VOF Cleopatra Pizzeria, een publicatie in het Belgisch Staatsblad, verklaring recht op gezondheidszorgen en een attest van aansluiting bij een sociale kas voor zelfstandigen dd. 14/05/2012.

Hij liet daarmee tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken uitschijnen een zelfstandige activiteit te hebben. De voorgelegde documenten waren van doorslaggevend belang bij het toestaan van het verblijfsrecht omdat overeenkomstig art. 50, §2, 2° van het KB van 8/10/1981 net die documenten dienen te worden voorgelegd om het verblijfsrecht als zelfstandige te kunnen krijgen.

Het Rijksinstituut voor sociale verzekeringen voor zelfstandigen (RSVZ) heeft echter een onderzoek naar de zelfstandige activiteit van betrokkene ingesteld en is tot de conclusie gekomen dat er geen effectieve activiteit plaats vond/vindt, waardoor de sociale kas de opdracht kreeg de aansluiting met terugwerkende kracht stop te zetten. Dientengevolge heeft het Rijksinstituut, de Dienst Vreemdelingenzaken op 31/10/2012 laten weten dat betrokkene wordt geschrapt als werkend vennoot in de vennootschap VOF Cleopatra Pizzeria (KBO: 0844.047.577) met terugwerkende kracht vanaf de begindatum (01/01/2012).

Uit deze bevindingen moet besloten worden dat betrokkene onder valse voorwendsels het verblijfsrecht heeft bekomen en nooit de intentie had om daadwerkelijk een zelfstandige activiteit uit te oefenen. Artikel 42septies van de wet van 15/12/1980 voorziet dat de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf, wegens het verstrekken van valse of misleidende informatie of gebruik van vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht.

Gezien bovenstaande vaststellingen dient overeenkomstig art. 42septies van de wet van 15/12/1980 dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de Burger van de Unie..."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht "over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat".

De verzoekende partij herneemt in de synthesememorie het middel zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift, hetgeen niet als een samenvatting als hiervoor bedoeld kan worden beschouwd. Echter, in de mate dat in de repliek die zij formuleert op de nota met opmerkingen van de verwerende partij, een samenvatting kan worden gelezen van het middel zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift, is voldaan aan de vereiste van artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet. Het middel zal dan ook in die mate worden beoordeeld.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Op het middel van verzoeker antwoordt de verwerende partij dat de bestreden beslissing gebaseerd is op het schrijven van 31 oktober 2012 van het RSVZ, die volgens verwerende partij een onderzoek voerde naar de zelfstandige activiteit van verzoeker en die tot de conclusie kwam dat er geen effectieve zelfstandige activiteit bestond/bestaat. Zij stelt dat zij niet verplicht is om de motieven van de beslissing te vermelden. Dit standpunt strookt geenszins met de hoger vermelde artikelen: Artikelen 2 en 3 van de

Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen dewelke bepalen: (...) en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hetwelk bepaalt: (...). Bijgevolg is het beroep van verzoeker gegrond. De rechten van verzoeker worden trouwens geschaad door het gebrek aan concrete juridische en feitelijke motivering. Daarbij kan verwerende partij geen onderzoek uitbesteden aan andere instanties met het oog op het nemen van een eigen beslissing. In die zin kan verzoeker het standpunt van verwerende partij niet volgen dat zij de "beslissing van de RSZ niet in twijfel dient te trekken".

Verwerende partij stelt nog dat verzoeker geen belang zou hebben bij het argument dat er "geen bewijs van verzending" van de brief van 31 oktober 2012 in het administratief dossier aanwezig was. Verzoeker kan hierop repliceren dat hij wel degelijk belang heeft bij deze vaststelling, daar op geen enkele wijze bewijs van verzending, en ook niet van datum van verzending, voorligt. Het zogenaamde "verzoek" alleen van de RSVZ, wijst tevens nog niet op de uiteindelijke beslissing. Hiervan is in het dossier geen spoor terug te vinden, noch van de eventuele navolgende procedures n.a.v. dit verzoek. Het document in kwestie bleek trouwens niet ondertekend te zijn, hetgeen het document een vrijblijvend karakter geeft, waarvan niet met zekerheid kan gesteld worden of dit effectief strookt met de realiteit.

Verwerende partij wijst er bovendien op dat de door verzoeker aangereikte documenten op moment van de aanvraag determinerend waren voor de beslissing en in een adem houdt zij voor dat deze vals zouden zijn. Los van het feit dat dit niet klopt, kan zij dit bezwaarlijk voorhouden, daar zij zelf nooit, op welke wijze dan ook, enig onderzoek heeft gevoerd naar de feitelikheden.

Zij stelt dienvolgens dat indien een van deze documenten niet langer aan de voorwaarden voldoet, dit volstaat om het verblijfsrecht in de hoedanigheid van zelfstandige te beëindigen. Art. 42septies Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen, artikel waarop de bestreden beslissing kennelijk gebaseerd is, bepaalt uitdrukkelijk dat er sprake moet zijn van valse of misleidende informatie, hetzij valse of vervalste documenten, hetzij fraude, hetzij onwettige middelen. In casu is daar echter geen sprake van. Verzoeker brengt onder stuk 03 stukken bij waaruit het tegendeel bleek... ! Hetgeen door verwerende partij voorgehouden wordt, wordt geheel niet aangetoond. De bewijslast van de reden van haar beslissing berust nochtans op haar. In ieder geval is er geen sprake van valse of vervalste documenten, noch fraude of "onwettige middelen". Er is ook geen sprake van valse of misleidende informatie."

3.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt de motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is gebaseerd op het schrijven van 31 oktober 2012 van het RSVZ, die een onderzoek voerde naar de zelfstandige activiteit van verzoeker en die tot de conclusie kwam dat er geen effectieve zelfstandige activiteit bestond/bestaat. Dit document luidt:

"RSVZ

RIJKSINSTITUUT VOOR DE SOCIALE VERZEKERINGEN DER ZELFSTANDIGEN

Verplichtingen

RSVZ(VOB) - Jan Jacobsplein 6,1000 Brussel

ZENITO - Sociaal Verzekeringsfonds V.Z.W. Spastraat 8 1000 BRUSSEL

uw kenmerk

ons kenmerk

321 A/O B-AF A/620614.595.38 uw correspondent Natalie Sacré e-mail

vob-dir@rsvz-inasti.fgov.be

Geachte heer, Geachte mevrouw,

De betrokkene heeft op 1/01/2012 een aansluitingsverklaring ondertekend bij uw sociaal verzekeringsfonds als werkend vennoot in de vennootschap VOF Cleopatra Pizzeria (KBO: 0844.047.577) met ingang van 1/01/2012. Hij werd verzocht een vragenlijst in te vullen die hij samen met de nodige bewijsstukken diende terug te sturen naar het RSVZ.

In toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende het sociaal statuut der zelfstandigen, wordt onder "zelfstandige" immers verstaan eenieder die in België een beroepsactiviteit uitoefent zonder hierbij verbonden te zijn door een arbeidsovereenkomst of statuut.

De vragenlijst die de betrokkene heeft ingevuld omvat niet voldoende bewijskrachtige gegevens die wijzen op de uitoefening van een beroepsactiviteit als zelfstandige.

Bijgevolg dient de aansluiting van de betrokkene bij uw sociaal verzekeringsfonds te worden geschrapt vanaf 1/01/2012.

Wij verzoeken u om betrokkene van deze beslissing in kennis te stellen.

Hoogachtend,

De administrateur-generaal, in opdracht,

Marleen Druart Adviseur"

Verzoeker verzocht om toelating tot verblijf op grond van het uitoefenen van een zelfstandige activiteit. Verzoeker legde in het kader van zijn aanvraag tot verklaring van inschrijving volgende stukken voor:

- het volledig uittreksel van de Kruispuntbank der ondernemingen van de firma VOF Cleopatra Pizzeria,
- een publicatie in het Belgisch Staatsblad,
- verklaring recht op gezondheidszorgen,
- attest van aansluiting bij een sociale kas op 14 mei 2012.

Deze documenten waren van doorslaggevend belang bij het toestaan van het verblijfsrecht.

Aangezien in de praktijk bleek dat verzoeker geen zelfstandige activiteit uitoefende, kreeg de sociale kas de opdracht om de aansluiting met terugwerkende kracht stop te zetten.

Daaruit volgt dat het intrekken van één van die documenten, omdat de vreemdeling niet langer aan de voorwaarden voldoet, volstaat om het verblijfsrecht in de hoedanigheid van zelfstandige te beëindigen.

De verwerende partij kan worden gevolgd in de stelling dat verzoeker geen belang heeft bij het argument dat er "geen bewijs van verzending" van de brief van 31 oktober 2012 in het administratief dossier aanwezig was. Het valt niet in te zien hoe de wijze van verzending en datum van verzending afbreuk kunnen doen aan de inhoud van het document. Het behoort daarbij niet tot de bevoegdheid van de verwerende partij om het onderzoek en de beslissingen van het RSZ in twijfel te trekken, doch enkel om daaraan verblijfsrechtelijke gevolgen te verbinden.

Verzoeker betoogt verkeerdelijk: "Het zogenaamde "verzoek" alleen van de RSVZ, wijst tevens nog niet op de uiteindelijke beslissing".

Het document van 31 oktober 2012 van het RSVZ is de definitieve beslissing tot schrapping van de aansluiting van verzoeker bij het sociaal verzekeringsfonds vanaf 1/01/2012. Dit blijkt duidelijk uit de zin: "Wij verzoeken u om betrokkene van deze beslissing (tot schrapping) in kennis te stellen."

Artikel 42septies van de vreemdelingenwet bepaalt dat een einde kan worden gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie indien deze valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude gepleegd heeft of ander onwettige middelen gebruikt heeft die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht. Hierbij is niet vereist dat de genoemde motieven zouden worden aangevuld of gesteund door enig ander motief. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief, op grond waarvan de beslissing is genomen, wordt aangegeven.

In de bestreden beslissing wordt gesteld: "Uit deze bevindingen moet besloten worden dat betrokkene onder valse voorwendsels het verblijfsrecht heeft bekomen en nooit de intentie had om daadwerkelijk een zelfstandige activiteit uit te oefenen." Nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat neergelegde documenten op moment van de aanvraag "vals zouden zijn". Deze kritiek mist feitelijke grondslag.

Verzoeker betoogt dat hij "onder stuk 03 stukken bij(brengt) waaruit het tegendeel bleek... !" De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van het tot stand komen van de bestreden beslissing geen rekening houden met de elementen die haar op dat ogenblik niet bekend konden zijn of nog niet bestonden. Deze elementen kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd, (cf. RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681)

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 september tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC